

Zacharia 5

1 Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een vliegende boekrol.

2 Hij zei tegen mij: Wat ziet u? En ik zei: Ik zie een vliegende boekrol. Zijn lengte is twintig el en zijn breedte tien el.

3 Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die zal uitgaan over heel het land. Volgens deze vloek zal namelijk ieder die steelt, vanhier weggevaagd worden, en volgens deze vloek zal ieder die een valse eed aflegt, vanhier weggevaagd worden.

4 Ik heb deze vloek doen uitgaan, spreekt de HEERE van de legermachten. Hij zal naar het huis van de dief gaan, en naar het huis van hem die in Mijn Naam een valse eed aflegt. Hij zal midden in zijn huis overnachten en het vernietigen, met zijn hout en zijn stenen.

5 En de Engel Die met mij sprak, trad naar voren en zei tegen mij: Sla toch uw ogen op en zie wat daar tevoorschijn komt.

6 Ik zei: Wat is dat? Hij zei: Dat is een efa die tevoorschijn komt. Hij zei: Dat is het oog dat over hen waakt in heel het land.

7 En zie, een loden deksel werd opgelicht, en er was een vrouw, die midden in de efa zat.

8 En Hij zei: Dit is vrouwe Goddeloosheid. Hij wierp haar terug midden in de efa en Hij wierp het loden gewicht op de opening ervan.

9 Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, twee vrouwen kwamen tevoorschijn met de wind onder hun vleugels. Zij hadden vleugels als de vleugels van een ooievaar en zij tilden de efa op tussen de aarde en de hemel.

10 Toen zei ik tegen de Engel Die met mij sprak: Waar brengen zij deze efa heen?

11 Hij zei tegen mij: Naar het land Sinear om voor haar een huis te bouwen. Is het gereed, dan wordt zij daar op haar voetstuk geplaatst.

Het zesde en het zevende visioen.

De vliegende boekrol en Het meelvat

De boekrol is opvallend door zijn afmetingen. De afmetingen zijn omgerekend ongeveer 10 bij 5 meter. Voor een boek is dat ongebruikelijk. En dat hij vliegt, is ook ongewoon voor een boekrol. Zacharia 5:1 *Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een vliegende boekrol. Hij zei tegen mij: Wat ziet u? En ik zei: Ik zie een vliegende boekrol. Zijn lengte is twintig el en zijn breedte tien el.* De boekrol is in die tijd vermoedelijk even bekend als het gebonden boek bij ons. In die tijd schreef men op een vel 'papier' van perkament of papyrus. Men vouwde het papier niet, maar rolde het op. Bij het gebruik in de synagoge zit 'het boek' opgerold in een mooie, met goud of zilver versierde koker. De boekrol die Zacharia zag was helemaal uitgerold en aan beide zijden beschreven. Aan de ene kant ging het over *diefstal* en wat er met een dief zou gebeuren. Op de andere zijde was geschreven over *meineed* en hoe het iemand zou vergaan die zich daaraan schuldig maakte. Zacharia 5:3 *Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die zal uitgaan over heel het land. Volgens deze vloek zal namelijk ieder die steelt, vanhier weggevaagd worden, en volgens deze vloek zal ieder die een valse eed aflegt, vanhier weggevaagd worden.*

De vliegende boekrol

Het achtste gebod en het negende gebod

De boekrol gaat over twee van de tien geboden, om precies te zijn het achtste en het negende gebod. Exodus 20:15,16 *U zult niet stelen. U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.* Omdat er sprake is van *meineed* gaan de gedachten onwillekeurig naar de rechtbank. Onder ede heeft men verklaard – als getuige of als verdachte – de waarheid te spreken. Met de eed beroept iemand zich op God. God weet alles. Hij weet of iemand liegt of de waarheid spreekt. Wie Gods Naam misbruikt voor een rechtbank maakt zich schuldig aan meineed. Mogelijk komt iemand daarmee weg bij de mensen – omdat die niet alles kunnen controleren – maar niet bij God. In Israël speelde zo'n rechtszaak zich vaak af in de poort. Daar had iemand gezworen *bij de Naam van God* dat hij dit of dat had gezien of gehoord of dat het zus of zo in elkaar stak. In geval van *meineed* wil hij – met een beroep op God – de suggestie van betrouwbaarheid versterken, terwijl de kans op de waarheid verkeken is. Het is begrijpelijk dat de HEERE hier actie tegen onderneemt. Meineed is – als niemand hier iets tegen onderneemt – een regelrechte ondermijning van elke vorm van rechtspraak. De rechtspraak was door de HEERE ingesteld na de dramatische escalatie van het geweld van vóór de zondvloed. Met de regel *'leven voor leven'* wilde de HEERE een eind maken aan de voortwoekerende eerwraak en met de rechtspraak de dader aanpakken. Genesis 9:5-7 Het is duidelijk: 'Wil een rechtszaak een gunstig effect hebben dan moeten de getuigen betrouwbaar zijn.'

Gij zult niet stelen

Gij zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste.

Zweren bij Gods Naam

Op zich was het in de tijd van het Oude Testament geen probleem om te zweren onder aanroeping van Gods Naam. Deuteronomium 6:13 *U moet de HEERE, uw God, vrezen, Hem dienen en bij Zijn Naam zweren.* Het werd zelfs aangemoedigd zou je kunnen zeggen. Deuteronomium 10:20 *De HEERE, uw God, moet u vrezen, Hem moet u dienen, aan Hem moet u zich vasthouden en bij Zijn Naam moet u zweren.* Maar 'wat ben je voor iemand' als je probeert een leugen toe te dekken met Gods Naam. Wie zo iets doet, toont totaal geen respect voor de Allerhoogste. Blijkbaar is het gebruik van de Godsnaam – door misbruik – gedevalueerd in de tijd van de Heere Jezus. Ook omdat men niet langer zwoer bij Gods Naam maar bij *de tempel* of *de hemel* of *Jeruzalem*. Men lijkt het ene te willen doen – liegen – zonder dit direct in verband te brengen met God. Mattheus 5:33-36 *Verder hebt u gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult de eed niet breken, maar u zult voor de Heere uw eden houden. Maar ik zeg u: Zweer in het geheel niet, niet bij de hemel, want dat is de troon van God; niet bij de aarde, want dat is de voetbank van Zijn voeten; en ook niet bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning. Ook bij uw hoofd mag u niet zweren, want u kunt niet één haar wit of zwart maken.* De Heere stelt voor er dan maar helemaal mee op te houden. Jezus bedoelt: 'Spreek de waarheid tegen elkaar. Doe nou maar gewoon wat je zegt, dan is er geen vuiltje aan de lucht.' Later zie je Paulus toch zijn *ja* onderstrepen met een eed op de trouw van God. 2 Korintiërs 1:18 *Maar God is getrouw: ons woord tot u is niet ja en nee geweest.* Het is niet zo dat de Heere bedoelt dat een eed zweren niet langer toegestaan is voor een christen, maar dat het van beperkte waarde is. Als iemand een eed zweert op de Naam van God doet hij er verstandig aan de waarheid en niets dan de

waarheid te spreken. Als de Naam van God de vlag wordt om een foute lading te dekken zijn we in de aap gelogeed, vindt de Heere. Als mensen gaan liegen dat het gedrukt staat, staan ze feitelijk aan de kant van de duivel en niet van God. De duivel is de grote leugenaar. Daarom zegt Jezus, laat je ja ja zijn en je nee nee. Mattheus 5:37 *Laat uw woord ja ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze.*

Een eed zweren

De Thora en het Oude Verbond.

De vliegende boekrol moet – omdat het hier over twee van *de tien geboden* gaat – misschien wel *de Thora* voorstellen. De Thora wordt gevormd door de eerste vijf Bijbelboeken; Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium. De inhoud van de Thora bestaat uit *de Schepping van hemel en aarde* en *de geschiedenis* van Abraham, Izaäk en Jakob en het ontstaan van het volk Israël met de Exodus tot de verovering van het beloofde land. Ook bevat de Thora veel wetten op het gebied van het recht en de godsdienst. Het hart van de Thora wordt gevormd door *de tien geboden*. De tien geboden worden ook wel *de tien woorden van het verbond* genoemd. Op grond van de tien woorden sloot God een verbond met Zijn volk Israël. Exodus 34:27,28 *Verder zei de HEERE tegen Mozes: Schrijf deze woorden voor uzelf op, want op grond van deze woorden heb Ik een verbond met u en met Israël gesloten. Hij was daar namelijk veertig dagen en veertig nachten bij de HEERE. Hij at geen brood en dronk geen water. En God schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de Tien Woorden.* Het verbond kent verbondsbeloftes en verbondseisen en is met een eed en met het bloed van offerdieren bekrachtigd. Exodus 24:7,8 *Hij nam het boek van het verbond en las dit ten aanhoren van het volk voor. En zij zeiden: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en Hem gehoorzamen. Toen nam Mozes het bloed, sprenkelde het op het volk en zei: Zie, dit is het bloed van het verbond dat de HEERE met u gesloten heeft op grond van al die woorden.* De beloften van het Sinai-verbond waren dat de HEERE de God van Israël is en Israël is Gods volk. De HEERE heeft beloofd hen tot een groot volk te maken en hen een eigen land te geven, dat niet toevallig de naam – het beloofde land – kreeg. Die beloften deed de HEERE trouwens al aan Abraham de eerste Israëliet. Genesis 17:5-8 *U zult niet meer Abram heten, maar uw naam zal Abraham zijn, want Ik zal u vader van een menigte van volken maken. Ik zal u uitermate vruchtbaar maken: Ik zal u tot volken maken en er zullen koningen uit u voortkomen. Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht na u. Ik zal aan u en uw nageslacht na u het land waar u vreemdeling bent, heel het land Kanaän, als eeuwig bezit geven. Ik zal hun tot een God zijn.* 400 jaar later zou de HEERE de belofte van het beloofde land vervullen met de uittocht uit Egypte. Genesis 15:13; Exodus 12:40,41 *De verblijfsduur van de Israëlieten, de tijd dat zij in Egypte gewoond hadden, was vierhonderddertig jaar. En het gebeurde na verloop van vierhonderddertig jaar, op deze zelfde dag gebeurde het: alle legers van de*

HEERE zijn uit het land Egypte vertrokken. Met het volk Israël dat uit Abraham voortkwam sloot de HEERE een verbond bij de berg Sinaï. De verbondseisen worden inhoudelijk gevormd door de tien geboden, uitgewerkt in de geboden en verboden van de Thora. Die geboden en verboden gaan over de relatie met God en met elkaar – anders gezegd – de geboden zijn godsdienstig en maatschappelijk van karakter. Opmerkelijk is dat bij de verbondssluiting bij de Sinaï van het Oude Verbond *een verbondsboek* is gemaakt. *De vliegende boekrol* herinnert aan het Oude Verbond omdat er twee van de tien geboden nadrukkelijk in worden genoemd; diefstal en meeneed. Een verschil is dat het vooral gaat om het toezicht dat de HEERE gaat uitoefenen vanuit de hemel en dat met name over *de verborgen zonden*. God gaat – wat wij zouden noemen – een ‘lik op stuk beleid’ voeren. Mensen die in het geniep de fout ingaan zullen hard worden aangepakt.

Gods verbond met Abraham

Gods verbond met het volk Israel bij de Sinaï

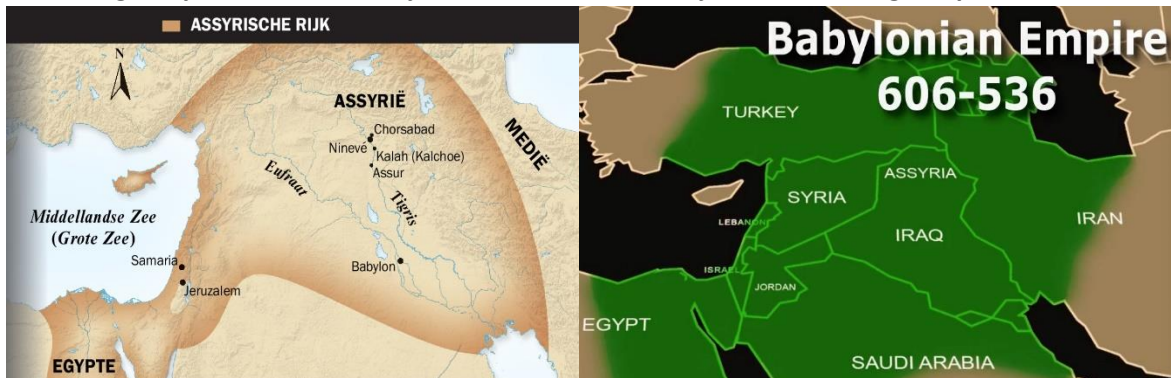

Het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond.

Wij noemen het Sinaï-verbond *het Oude Verbond*. Dat komt omdat het verbroken is en er is nu een nieuw verbond. Het oude verbond is verbroken; eerst door de mensen die in het Noorden van Israël woonden en later door de inwoners van Jeruzalem en Juda. De ballingschap van het Noorden – Israël – naar Assur (720 v Chr.) en van het Zuiden – Juda – naar Babel (586 v Chr.) is een cesuur in de geschiedenis van God en Zijn volk. God de HEERE, Die Zijn volk had bevrijd uit Egypte, vroeg volledig vertrouwen en gehoorzaamheid van Zijn volk. Het bleek een te grote opgave voor Gods volk. Het was te hoog gegrepen. Reeds in de woestijn overtraden de Israëlieten het tweede gebod. Dat gebeurde toen Aaron een gouden kalf liet maken. Wel wilde hij het doen voorkomen alsof dit ‘een beeld was van de HEERE Die hen had bevrijd uit Egypte’ maar God was daar volstrekt niet van gediend. Het was gewoon de overtreding van het tweede gebod. Het scheelde niet veel of het was in de woestijn al helemaal misgegaan. De HEERE strafte de daders hard. God streek daarna – op aandringen van Mozes – Zijn hand over Zijn hart en ging toch met Zijn volk verder. Of er – wat de tijdstip van de bouw van de tabernakel betreft – een relatie is met deze overtreding van Gods geboden en de zondige aard van de mens is niet helemaal duidelijk. Het lijkt niet het geval, want de HEERE heeft in de woestijntijd *de dienst van de tabernakel* ingesteld voordat het volk de fout was ingegaan, namelijk vanaf Exodus 25. Het is dus niet zo dat de offerdienst werd ingesteld naar aanleiding van de toestanden met het gouden kalf, want dat speelde pas in Exodus 32. Het laatste deel van het boek Exodus is een nauwkeurige beschrijving van alle onderdelen van de tent waar God in woonde. *De dienst van de verzoening* werd ingesteld. Aan het volk werd de mogelijkheid gegeven langs de weg van dierenoffers vergeving van zonden te ontvangen. Ook werd er een speciale *grote verzoendag* ingesteld waar sprake is van nationale verzoening van schuld. Niet alleen voor de gewone mensen maar bijvoorbeeld ook voor de hogepriester en de Levieten is er vergeving. Leviticus 16 Men kon jaarlijks met een schone lei beginnen. Op zich is dat wel heel mooi. *Grote Verzoendag* valt aan het

begin van het nieuwe jaar. Toch heeft ook *de tabernakel* niet kunnen zorgen voor voldoende tegenwicht tegen de zonden. De eerste overtreding van Gods gebod in de woestijn bleek symptomatisch voor de manier waarop Israël met de geboden omging. Op een gegeven moment moesten alle geboden het ontgelden. Er kwam later een koning die opnieuw gouden kalveren liet maken – Jerobeam in het Noordrijk Israel – en later haalde een andere koning met zijn vrouw andere goden binnen. Het ging helemaal fout. We kennen het resultaat. God heeft Zijn volk zwaar gestraft met de ballingschap in Assur en Babel. In de tijd van Zacharia likt het volk zijn wonden en keert mondjesmaat uit de ballingschap terug. Het probeert weer een bestaan op te bouwen.

De ballingschap naar het Noordrijk naar Assur Het Zuidrijk Juda in ballingschap naar Babel

De verborgen zonde en het kwaad als bron van zonde wordt aangepakt.

Zoals gezegd vormen *diefstal* en *meineed* het achtste en het negende gebod van de tien geboden. De reden dat God alleen deze twee geboden noemt, is niet bekend. Wanneer we onze gedachten er over laten gaan zou de reden te maken kunnen hebben met de feit dat diefstal en meineed altijd stiekem gebeuren. Dieven en mensen die meineed plegen willen de overtreding van het gebod verborgen houden. De enige die het weet dat zijn zij zelf. Maar er is nog iemand die het weet, namelijk God. Het feit dat de boekrol als een soort van helikopter over het land vliegt – tussen hemel en aarde – geeft aan dat Gods oog op de aarde gericht is. God ziet alles wat de mensen doen. En dan nog iets. De tien geboden bestaan uit vier geboden die de relatie van de mens met zijn God aangaan en zes geboden die de onderlinge relatie betreffen. *De diefstal* raakt de relatie met de medemens terwijl *de meineed* ook de relatie met God raakt. In Zacharia 5 wordt het hele leven gesteld onder de vloek van God. God heeft in de tijd van Zacharia twee mensen aangesteld, te weten Jozua de hogepriester en Zerubbabel de stadhouder. Die mensen zijn verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de gemeenschap in godsdienstig en maatschappelijk opzicht. Die twee hoogwaardigheidsbekleders zullen ook toezien op de naleving van Gods geboden in religieus en ethisch opzicht. Er zullen altijd zaken zijn die zich aan hun oog onttrekken, juist zaken zoals *meineed* en *diefstal*. Maar God is er ook nog. God zal er voor zorgen dat de zonde – ook de verborgen zonden – worden uitgebannen uit Zijn volk. De HEERE gaat iets aan de zonde doen. De zondaar wordt aangepakt en de schuld wordt uitgeroeid op aarde. Het is belangrijk dat *de verborgen zonde* niet ongestraft blijven. Anders krijgt het volk het idee ‘dat iedereen overal mee wekomt’. Wanneer zo’n gedachte de mensen gaat beheersen, duurt het niet lang of ze nemen het zelf ook minder nauw met goed en kwaad. God wil *de verborgen zonde* aanpakken om het volk te bewaren bij de gehoorzaamheid.

De tijd van Zerubbabel en Jozua.

Wat de toepassing betreft kijken we natuurlijk als eerste naar de situatie waarin Zacharia verkeerde. Is de vliegende boekrol daar op van toepassing? Het zou inderdaad op de eigen tijd kunnen slaan. In die tijd van 550 tot 475 v Chr. is de tweede tempel gebouwd. Deze werd in 515 v Chr. in gebruik

genomen. Jozua was de hogepriester en Zerubbabel de stadhouder. Over de tijd zelf en het optreden van deze twee leiders van Israël is niet zoveel bekend, behalve dan de tempelbouw. Maar is er dan geen enkele aanwijzing dat God op het punt van de geboden het volk de consequentie van hun handelen liet voelen? Uit wat de profeet Haggai zei – die ook in die tijd optrad – is op te maken dat God het volk niet in dank afnam dat ze wel hun eigen huis, maar niet aan Gods huis bouwden. God liet dit Zijn volk goed voelen. Ze ervoeren dat bijvoorbeeld in hun oogsten en in de groei van de kudden. Haggai 1:9-11 *U rekent op veel, maar zie, het wordt weinig. Wat u in huis bracht, daar blies Ik in. Waarom? spreekt de HEERE van de legermachten. Vanwege Mijn huis, dat verwoest ligt, terwijl u zich uitslooft, ieder voor zijn eigen huis. Daarom onthoudt de hemel u dauw, en het land onthoudt u zijn opbrengst, want Ik riep droogte uit over het land en over de bergen en over het koren, over de nieuwe wijn en over de olie, en over wat het land oplevert, over de mensen en over de dieren en over al de inspanning van uw handen.* Het was beslist geen voorspoed, die ze ervoeren. De oogsten vielen tegen. Dat zou veranderen als de instelling van de mensen zou veranderen. De mensen beterden hun leven en ze ervoeren heel concreet dat God dat waardeerde. Ze merkten het aan de zegen van God, aan goede oogsten van olijven en granaatappels en druiven. Haggai 2:18,19 *Ik sloeg u met korenbrand en met meeldauw en met hagel, al het werk van uw handen, maar u keerde u niet naar Mij, spreekt de HEERE. Let toch aandachtig op, vanaf deze dag en daarna, vanaf de vierentwintigste dag van de negende maand, vanaf de dag dat de tempel van de HEERE gegrondvest is; let aandachtig op.* De profetie van Haggai gaat weliswaar niet over diefstal of meeneed, maar wel dat God in die tijd direct laat voelen hoe Hij over de situatie denkt.

Zegen of vloek?

Heeft de straf van de ballingschap de ziel gereinigd?

Men kan zich afvragen of de mensen veranderd zijn sinds de ballingschap? Heeft de straf het volk ernstiger gemaakt? Zijn ze – eenmaal weer terug in eigen land – meer toegewijd aan de zaak van God? Uit Zacharia 1, waar het volk nog eens extra bepaald wordt bij de zonde van de voorouders en de consequentie die dat had – en ook uit ons hoofdstuk met de nadruk op de overtreding en de straf – kun je opmaken dat het nog geen gelopen race is. Het volk moest nog steeds gewaarschuwd worden om de weg van de zonde niet op te gaan. Dat lijkt overigens wel gewerkt te hebben. Hoewel, uit de tijd van Ezra en Nehemia weten we dat het niet op alle terreinen even goed ging. Ezra moest bijvoorbeeld hard ingrijpen op het punt van de gemengde huwelijken. Ezra 9:2 *Zij hebben immers uit hun dochters voor zichzelf en voor hun zonen vrouwen genomen en hebben het heilige zaad vermengd met de volken van de landen rondom, en de vorsten en de machthebbers hebben als eersten de hand gehad in deze trouwbreuk.* Op het punt van de afgoden horen we echter niet of nauwelijks profetische kritiek. Het lijkt er op dat het hoofdstuk van de afgoden bij Gods volk voorgoed gesloten is na de ballingschap. Toch is de situatie op dit punt zeker niet zonder zorg. Wij zijn als mensen hardleers. In het boek Daniël horen we – het speelt in de Griekse tijd – van de *geloofsafval* die om zich heen grijpt onder het Joodse volk. Veel mensen hebben de neiging mee te

gaan met Antiochus Epiphanes IV de Syrische vorst, die het Joodse volk wil helleniseren (= vergrieken) inclusief hun godsdienst. 1 Makkabeeën 1:11-15 *In die tijd kwam in Israël een generatie op die zich niet om de leer bekommerde en velen wist te winnen voor de gedachte om een verbond te sluiten met de volken uit de omgeving. 'Want', zeiden ze, 'sinds we ons van hen hebben afgescheiden, hebben vele rampen ons getroffen.'* Overtuigd van de juistheid van deze redenering, verklaarden enige mannen uit het volk zich bereid om naar de koning te gaan. Deze verleende hun volmacht om de levenswijze van de heidenen in te voeren. Zij richtten in Jeruzalem een atletiekschool op, zoals bij de heidenen het gebruik was; zij lieten zich weer een voorhuid maken en braken met het heilig verbond; zij bukten zich onder het juk van de volken en boden zich aan om kwaad te doen. Hier is veel verzet tegen gekomen. Met name de familie van de Makkabeeën komt de eer toe dat zij NEE hebben gezegd tegen deze overname van Griekse kant. Zij hebben zich gewapenderhand verzet en uiteindelijk – met Gods hulp – de Syrische vorst weten te verjagen. Naast de Makkabeeën waren er veel trouwe Joden die niet meededen met de nieuwe fratsen. Zij bleven de Thora lezen, hun zoontjes besnijden en de sabbat houden ook al kostte dit velen hun leven. Maar de vijand zat ook niet stil. Opeens stond het beeld van de Griekse god Zeus = *de verwoestende gruwel* op het tempelplein in Jeruzalem compleet met altaar. De tempel van de HEERE werd gesloten. 1 Makkabeeën 1:54-57 *De vijftiende kislew van het honderdvijfenveertigste jaar liet de koning de gruwel van de verwoesting bouwen op het brandofferaltaar; in de steden van Juda werden afgodsaltaren opgericht en 55voor de ingang van de huizen en op de pleinen brandde men wierook. Alle schriftrollen die men kon opsporen werden verscheurd en verbrand, en degene bij wie men een boek van het verbond aantrof, of die de Wet nog onderhield, werd volgens koninklijk besluit ter dood gebracht.* Volgens onze jaartelling speelde dit 167-164 v Chr. Na de overwinning op Syrië en de dood van Antiochus Epiphanes IV werd de tempel opnieuw ingewijd. Hoewel er veel goeds te zeggen valt over *de verlichten* en de trouwe orthodoxe Joden was het toch wel even schrikken hoe groot de afval was van het geloof. In Daniël 8:13 wordt 'de gruwel der verwoesting' = *beeld van de afgod Zeus* zelfs met de term 'verwoestende afvalligheid' aangemerkt. Er moest meer gebeuren met de zonde en het kwaad. Het ondergaan van het vonnis over de zonde – namelijk de ballingschap – helpt om mensen de ernst van de situatie onder ogen te brengen, maar het blijkt niet voldoende. Mensen moeten er tegen gewapend worden, maar God moet de zonde en het kwaad ook wegnemen door de overwinning op het kwaad en de verzoening van de zonden en de belofte van de Heilige Geest. Ook moet eenmaal definitief afgerekend worden met de zonde en de goddeloze mensen en het kwaad. Dat zijn de beloften van het Nieuwe Verbond. Jezus is gekomen om ons te bevrijden van de schuld en de duivel. In de manier waarop de Heere in de Bergrede spreekt over *het huis op de rots* of *op het zand* – beter gezegd de consequentie van een rechtvaardig of zondig leven – ligt grote overeenstemming met het visioen van de vliegende boekrol.

Het hele land

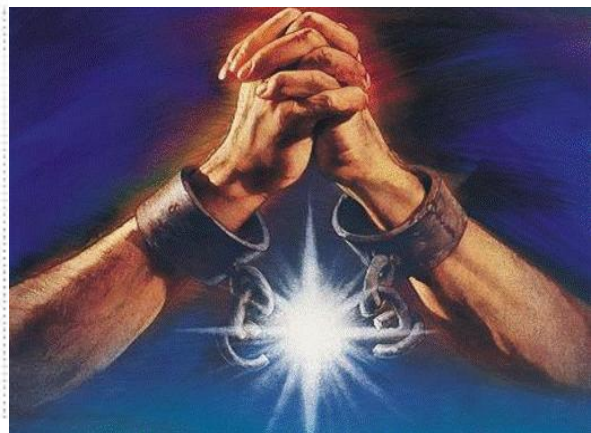
De hele aarde

De visioenen hebben betekenis voor die tijd en voor de toekomst

Er is een opmerkelijke mogelijkheid om de visioenen van Zacharia niet alleen van toepassing te laten zijn op hun eigen tijd, maar ook voor de toekomst van betekenis te laten zijn. Die mogelijk zit hem in de woorden 'heel het land'. Zacharia 5:3 *Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die zal uitgaan over heel het land.* In het Hebreeuws lezen we 'qol ha'arets'. Het Hebreeuwse woord 'arets' kan zowel 'land' als 'aarde' betekenen. Vertalen is kiezen. De vertaler HSV heeft gekozen voor de vertaling 'land'. Daarmee wordt gekozen voor 'het land' Israel. Hetzelfde doet zich voor bij het eerste visioen. De vertaling met 'aarde' is legitiem. Deze uitleg trekt het visioen in ruimte en tijd naar de toekomst toe, de tijd van de Heere Jezus Christus en de verbreiding van het evangelie over de breedte van de aarde. We zien derhalve een toepassing voor de eigen tijd en daarnaast een toekomstige die zich bijzonder goed leent om de toekomstige situatie te verbeelden; Die van het nieuwe verbond en de beloften van verzoening van de schuld en de Heilige Geest.

De Heere Jezus is gekomen om ons te bevrijden van de duivel en de dood en de schuld.

De Heere Jezus is gekomen om ons te bevrijden van de zonde.

Als we het Nieuwe Testament opslaan – en de geschiedenis lezen van de geboorte van Gods Zoon als mens op aarde – dan zien we in één oogopslag het doel van Zijn komst: Het volk van God bevrijden van zonden. Mattheus 1:20,21 *Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest; en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de Naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.* Het is wellicht goed om tot ons door te laten dringen waar het visioen allemaal niet over gaat, dan zien we nog duidelijker waar het wel over gaat: Gods vonnis over de zondaar en de zonde. Zacharia 5:3 *Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die zal uitgaan over heel het land. Volgens deze vloek zal namelijk ieder die steelt, van hier weggevaagd worden, en volgens deze vloek zal ieder die een valse eed aflegt, van hier weggevaagd worden.* Het visioen zet de stok achter de deur. Het is een duidelijke waarschuwing aan ieder gelovig mens. Denk niet: 'Ik ontspring de dans.' Je komt er niet mee weg. 'Wee degene die valt in de handen van de levende God', lezen we ergens in de Bijbel. Dit is overigens altijd een onderdeel geweest van Gods heilsplan. Maar hier wordt het oordeel uit het heilsplan naar voren gehaald en uitvergroot. De reden is wel duidelijk. God wil dit niet nog eens meemaken. Hij wil dat Zijn volk juist op het punt van de zonde gefocust blijft op een leven in gehoorzaamheid aan God. Als God alles geeft in Zijn Zoon Jezus – het wegnemen van de schuld en de overwinning op het kwaad en het geschenk van de Heilige Geest – dan vraagt God ook volledige gehoorzaamheid. Om die reden zet de HEERE een fikse sanctie op leugen en bedrog. Het is meer dan een dreigement of een waarschuwing. God gaat dit gewoon zo doen bij mensen die in het verborgene de kluit bedriegen. De andere kant van het verhaal is dat wij als gelovige mensen de waarschuwing en de vermaning

blijkbaar nodig hebben. In het Nieuwe Testament wordt een grote plek ingeruimd voor de positieve kant van het nieuwe leven. Het is de genadetijd. Toch is er ook wel degelijk de realiteit van het oordeel. Bijvoorbeeld het einde van het Hebreeënboek 12:25-29 *Let er dan op dat u Hem Die spreekt, niet verwerpt. Want als zij niet zijn ontkomen die hem verwierpen die op aarde aanwijzingen van God deed horen, veelmeer zullen wij niet ontkomen, als wij ons afkeren van Hem Die vanuit de hemelen spreekt. Zijn stem bracht indertijd de aarde aan het wankelen. Nu echter heeft Hij openlijk verkondigd: Nog eenmaal zal Ik niet alleen de aarde, maar ook de hemel doen beven. Dit 'nog eenmaal' duidt op de verandering van de dingen die kunnen wankelen als van dingen die gemaakt zijn, opdat de dingen die onwankelbaar zijn, zouden blijven. Laten wij daarom, omdat wij een onwankelbaar Koninkrijk ontvangen, aan de genade vasthouden en daardoor God dienen op een Hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied. Want onze God is een verterend vuur.*

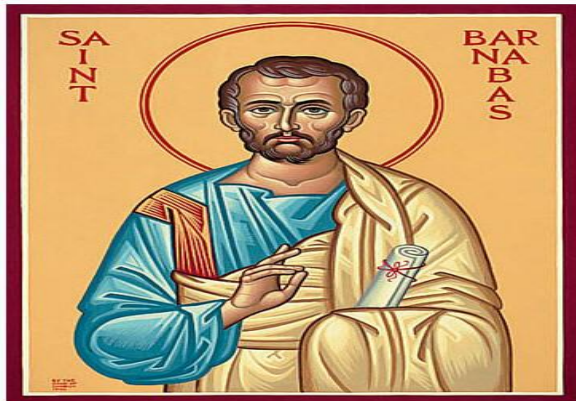
Wij leven in genadetijd. Toch is er wel degelijk de realiteit van het oordeel.

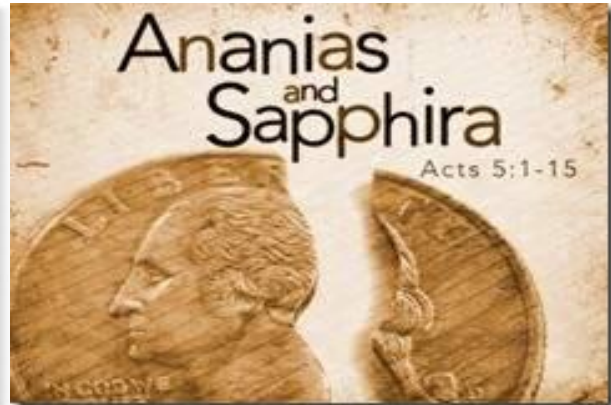
Dreiging met het oordeel in het Nieuwe Testament.

Hoewel we ons er vermoedelijk niet eens zo van bewust zijn is het Nieuwe Testament zeker niet vrij van waarschuwingen aan het adres van mensen die de boel willen bedriegen en Gods geboden aan hun laars lappen. Je zou bijna zeggen dat 'de kerk begint met een harde ingreep van Gods kant.' Het is de geschiedenis van Ananias en Safira. In de tijd van de beginnende gemeente in Jeruzalem is er een grote toeloop van mensen die zorg vragen. Verschillende gemeenteleden verkopen hun huis of hun land om geld bij elkaar te brengen voor de christelijke gemeenschap. Barnabas, de vriend van Paulus is zo iemand. Handelingen 4:34-37 *Want er was ook niemand onder hen die gebrek leed; want allen die landerijen of huizen bezaten, verkochten die en brachten de opbrengst van het verkochte en legden die aan de voeten van de apostelen. En aan ieder werd uitgedeeld naar dat men nodig had. En Joses, die door de apostelen ook Barnabas genoemd werd (wat vertaald betekent: een zoon van vertroosting), een Leviet, afkomstig uit Cyprus, had een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten van de apostelen.* Zulke mensen kregen een geweldige naam. Het leek Ananias en Safira wel wat om ook zo'n eervolle naam te ontvangen, maar aan de andere kant hielden ze ook wel veel van hun geld. Wat deden ze: Ze verkochten hun land. Ze deden vervolgens net alsof ze de volle opbrengst aan de kerk gaven, maar ze hielden een deel ervan voor zichzelf. Laat een ding duidelijk zijn; Ze hadden het hele bedrag niet hoeven te geven. Niemand werd ergens toe gedwongen, maar christenen moeten elkaar niet voorliegen en elkaar niet bedriegen. De HEERE greep hard in. Aan het eind van de dag waren beiden mensen dood en begraven. Handelingen 5:11 *En er kwam grote vrees over heel de gemeente en over allen die dit hoorden.* De grenzen van het Koninkrijk van God werden scherp getrokken. God waakt over de gemeente. Verborgene zonden komen aan het licht en worden bestraft. Buiten die grens van de kerk waarde de dood en de duivel en de zonde rond, daarbinnen leefde het vertrouwen op en de gehoorzaamheid aan God.

Barnabas

Ananias en Sapphira

De Bergrede

In de Bergrede van de Heere Jezus – beschreven in Mattheus 5-8 – merk je positief de verinnerlijking van het nieuwe leven in gezindheid en karakter, maar tegelijkertijd wordt een harde grens getrokken tussen de dingen die bij God horen en de zaken die je op het terrein van de tegenstander brengen en de straffen. Het gaat om de Heilige Geest, om de gezindheid; zeker, maar het gaat daarbij ook altijd om de objectieve Bijbelse norm. Misschien is om die reden sprake van een vliegende boekrol: Het staat geschreven. De wet en de profeten. Jezus zegt in Mattheus 5:17-20 *Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.* De Heere is niet wars van fikse waarschuwingen. Wie goed oplet komt onder de indruk van de scherpe teksten in de Bergrede waarbij de gelovige met de neus op de realiteit van het oordeel en de straf wordt gedrukt.

De Bergrede

Schelden
Mattheus 5:25,26

Stel u zo snel mogelijk welwillend op tegenover uw tegenpartij, terwijl u nog met hem onderweg bent; opdat de tegenpartij u niet misschien aan de rechter overlevert en de rechter u aan de gerechtsdienaar overlevert en u in de gevangenis geworpen wordt. Voorwaar, Ik zeg u: U zult daar beslist niet uitkomen, voordat u de laatste quadrans betaald hebt.

Begeerten
Mattheus 5:29,30

Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt. En als uw rechterhand u doet struikelen, hak hem af en werp hem van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

Doen wat je zegt
Mattheus 5:37

Laat uw woord ja ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze.

Vergeven
Mattheus 6:14,15

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.

Leven in het licht
Mattheus 6:23

Als uw oog kwaadaardig is, zal heel uw lichaam duister zijn. Als het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is dan de duisternis zelf!

God of het geld. Mattheus 6:24	Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander afhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.
Oordelen over anderen. Mattheus 7:1,2	Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden.
De gouden regel Mattheus 7:12	Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.

Het huis op de rots of het zand

De belangrijkste kritische noot is misschien wel de manier waarop de Heere *de Bergrede* afsluit. Daarmee komt de Heere heel dicht in de buurt van *het visioen van de vliegende boekrol*. De consequentie van liegen en bedriegen in Zacharia 5 is namelijk 'dat de HEERE het huis van de mensen die zich daaraan schuldig maken tot op de grond toe afbreekt.' Zacharia 5:4 *Ik heb deze vloek doen uitgaan, spreekt de HEERE van de legermachten. Hij zal naar het huis van de dief gaan, en naar het huis van hem die in Mijn Naam een valse eed aflegt. Hij zal midden in zijn huis overnachten en het vernietigen, met zijn hout en zijn stenen.* De consequentie – voor de mensen die *de Bergrede* niet serieus nemen – kent even vergaande maatregelen; 'Hun huis zal worden verwoest.' Wij zien een huis voor ons dat afgebroken wordt tot op de grond, maar we kunnen ook denken aan iemands levenshuis, zijn huwelijk, zijn gezin dat ontwricht raakt. Jezus vertelt dit met de metafoor van 'het huis op de rots of op het zand'. De Bergrede is ook een soort van *vliegende boekrol*. Hier volgen de woorden uit de Bergrede over het huis op de rots of het zand.

Mattheus 7:24-27 De wijze en de dwaze bouwer

Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. En ieder die deze woorden van Mij hoort en ze niet doet, zal met een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op zand gebouwd heeft; en de slagregen viel neer en de waterstromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het stortte in en zijn val was groot. Toen Jezus deze woorden had geëindigd, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezaghebbende en niet zoals de schriftgeleerden.

Paulus trekt de scheidslijn

Omdat wij in de kerk zo gewend zijn geraakt aan Gods genade schrikken we hier misschien wel een beetje van. Dit liegt er inderdaad niet om. Misschien is Paulus milder van toon of Johannes? Dat valt echter te betwijfelen. 'God is goed voor wie goed doen', zeker. En Hij is mild voor degene die berouw heeft van het kwade en die zich werkelijk bekeert van een verkeerde weg. Maar het is duidelijk dat de HEERE zich keert tegen alle mensen die kwaad doen. De apostel Paulus is van mening dat de scheidslijn om de gemeente getrokken moet worden. Daar binnen zijn de broeders en de zusters, daarbuiten regeert de satan en de dood en de schuld. Om een voorbeeld te noemen uit 1 Korintiërs 5. Paulus is van mening dat de jongeman – die met de vrouw van zijn vader leeft alsof het zijn vrouw is – de kerk uitgezet moet worden. Paulus is ook van mening dat je als gelovig mens niet moet eten of omgaan met iemand die zich broeder of zuster noemt, maar in feite een ontuchtpleger is of een

dief of een geldwolf. Er zijn best wel veel toestanden in die gemeente van Christus van Korinthe. Paulus heeft het lef om – en dat nog wel eigenhandig – aan het eind van de brief te schrijven dat ‘ieder die de Heere niet liefheeft, vervloekt is’. 1 Korintiërs 16:21-24 *Een eigenhandige groet van mij, Paulus. Als iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, laat die vervloekt zijn. Maranatha!* Maar zal iemand zeggen. Paulus schrijft ook nog iets anders. Dat is waar. Hij schrijft helemaal aan het eind: *De genade van de Heere Jezus Christus zij met u. Mijn liefde zij met u allen in Christus Jezus. Amen.* Het Evangelie is het Woord van oordeel en genade. Maar dat oordeel – daar gaat het over – de waarschuwing en de straf die hier wordt gehoord, is blijkbaar nodig om de individuele gelovige en de gemeente te bewaren bij een gelovig en rein leven.

Het opgeheven vingertje

Het boek Openbaring en de brieven aan de zeven gemeenten.

In het boek Openbaring van Johannes hoofdstuk 2 en 3 lezen we de brieven aan de zeven gemeenten. De auteur van de brieven is de Here Jezus Christus Zelf. De inhoud van de brieven wisselt al naar gelang het leven van de gemeente dichter bij haar bestemming komt of er verder van afwijkt. De toon is hier en daar streng en de oordelen liegen er niet om. Drie van de zeven gemeenten krijgen een rode kaart, twee een gele. Het leven wat we leiden als gelovige mensen en de overtuiging die we er op na houden, hebben – als het niet strookt met Gods Woord – hun consequenties. Twee van de zeven gemeente krijgen een pluim van de Here. Zij doen het goed. Eigenlijk moet dat normaal zijn.

De zeven gemeenten

Efese

Openbaring 2:4,5

Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.

Smyrna

Openbaring 2:10

Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.

Pergamum

Openbaring 2:16

Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond.

Tyatira

Openbaring 2:20-23

Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten. En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich

	van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie, Ik werp haar te bed, en breng hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken. En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben Die nieren en harten doorzoekt, en Ik zal u geven eenieder naar uw werken.
Sardes Openbaring 3:1-3	En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren: Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood. Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God. Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het vast en bekeer u. Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen.
Filadelfia Openbaring 3:9-11	Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb. Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen.
Laodicea Openbaring 3:14-19	En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen. Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent. Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien. Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.

Het zevende visioen

Het meelvat

De efa

De verdorvenheid wordt in het visioen voorgesteld als een vrouw. Ze zit in een meelvat. In het Hebreeuws lezen we de term *efa*. Een *efa* is een inhoudsmaat. Volgens sommigen is het een vat om meel mee af te wegen met een inhoud van 36,44 liter. De efa is de grootste inhoudsmaat in Israël. Hoewel de inhoud van de efa niet gering is, is het toch te klein om er een vrouw in te verbergen. Vermoedelijk is niet alleen *de vliegende boekrol* nogal groot uitgevallen, maar ook de maatbak voor tarwemeel. Zacharia 5:5-8 *En de Engel Die met mij sprak, trad naar voren en zei tegen mij: Sla toch uw ogen op en zie wat daar tevoorschijn komt. Ik zei: Wat is dat? Hij zei: Dat is een efa die tevoorschijn komt. Hij zei: Dat is het oog dat over hen waakt in heel het land. En zie, een loden deksel werd opgelicht, en er was een vrouw, die midden in de efa zat. En Hij zei: Dit is vrouwe Goddeloosheid. Hij wierp haar terug midden in de efa en Hij wierp het loden gewicht op de opening ervan. Bij de vliegende boekrol is direct helder wat het voorwerp voorstelt en waar het aan doet denken. Dat is bij de maatbak voor meel minder het geval. Zacharia herkent het niet eens direct. Hij vraagt; 'Wat is het?' De Engel moet het hem uitleggen. Duidelijk is dat *de verdorvenheid* niet mocht ontsnappen. Zij moest goed opgesloten blijven. De maatbak voor meel is als voorwerp misschien om*

die reden wel gekozen, omdat het normaal een afgesloten vat met deksel is. De Engel die de vrouw *verdorvenheid* even laat zien, duwt haar meteen weer terug op de bodem van het vat en sluit het deksel boven haar hoofd. Omdat het deksel volgens het woordenboek een ronde schijf is van lood, kunnen we inderdaad denken aan een vat als inhoudsmaat. Blijkbaar is er een reël gevaar dat *het verderf* ontkomt. Vermoedelijk vindt *de verdorvenheid* zelf het niet zo leuk om weggehaald te worden uit Gods volk en ergens heengebracht te worden, waar een opeenstapeling van kwaad is.

De efa

De Heere Jezus is gekomen om ons te bevrijden van het kwaad.

Het visioen dat Zacharia ziet – het meelvat – staat niet los van *de vliegende boekrol*. Niet alleen komt er – met de vliegende boekrol – een duidelijk vonnis over de zondaar en de zonde, maar de zondigheid, de verdorvenheid zelf wordt ook weggedaan uit Gods volk. De verdorvenheid voelt aan als het wespennest dat zich deze zomer in een van onze nestkastjes had gevestigd. Er waren nogal wat wespen in onze tuin. Dat is vervelend. Ze kunnen lelijk steken. Het is geen prettig gezelschap. Als je dan ook nog een nest in de tuin hebt, zit er maar een ding op; kijken of je dat nest weg kunt krijgen. Je belt een insectenbestrijder en voor 30/ 40 euro ben je van de plaag verlost. Zo zijn er in Israël blijkbaar niet alleen zondaren en verkeerde dingen, maar het kwaad huist er ook. Het kwaad is een grote infectiebron voor de zonde. Het is niet voldoende om de zondaar aan te pakken. Als het kwaad zelf niet wordt aangepakt is het dweilen met de kraan open. In termen van het Evangelie zie je dat de Heere Jezus niet alleen gekomen is *om Gods volk van zonden te bevrijden*. Dat zegt de engel – zoals we reeds zagen – tegen Jozef in Mattheus 1:20,21. Maar diezelfde Heere zal ook de bron van de zonde – de duivel – aanpakken en vernietigen. Dat was het doel van Zijn komst. Dat zegt Johannes in zijn evangelie. 1 Johannes 3:8 *Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou*. Het is de Hebreeënschrijver die vertelt hoe dit in zijn werk ging. Hebreeëen 2:14,15 *Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren*. De Hebreeënschrijver laat zich expliciet uit over de overwinning van de Heere Jezus op de satan. De Heere Zelf laat ook duidelijk merken dat Zijn optreden tegen de demonen niet losgezien kan worden van de overwinning op de grote baas van het kwaad Beëlzebul. Marcus 3:22-27 *En de schriftgeleerden die uit Jeruzalem gekomen waren, zeiden: Hij heeft Beëlzebul, en: Door de aanvoerder van de demonen drijft Hij de demonen uit. En Hij riep hen bij Zich en zei tegen hen in gelijkenissen: Hoe kan de satan de satan uitdrijven? En als een koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is, kan dat koninkrijk niet standhouden. En als een huis tegen zichzelf verdeeld is, kan dat huis niet standhouden. En als de satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet standhouden, maar is*

dat zijn einde. Niemand kan het huis van een sterke binnegaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke bindt; en dan kan hij zijn huis leegroven. Niemand van ons zal er nu nog vreemd van opkijken als Jezus tegen zijn familie – die Hem daar wil weghalen omdat ze bang zijn dat Hij de weg kwijt is – zegt dat zijn familie bestaat uit mensen die Gods wil doen. Marcus 3:33-35 *En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of wie zijn Mijn broers? En terwijl Hij rondom Zich keek naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders; want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder.* De Heere Jezus haalt het kwade weg om ruimte te maken voor het volgen van God. Als het verlossingswerk van onze Heere Jezus Christus voltooid is en Hij Zich gezet heeft aan de rechterhand van God de Vader is het – althans wat de hemel betreft – over en uit met de satan. Die wordt uit de hemel gezet. Openbaring 12:7-9 *Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt.* Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. De opstanding en de Hemelvaart van onze Heere Jezus Christus is het begin van het einde voor de macht van het kwaad. Tegen het einde van de tijd wordt de satan nog eenmaal losgelaten op aarde, maar daarna is het na korte tijd ook volledig over en uit met hem als God hem in de hel laat verdwijnen met alle demonen en mensen die op zijn hand zijn. Openbaring 20.

De zondigheid, de verdorvenheid zelf wordt ook weggedaan uit Gods volk.

De plaats is Sinear.

De plaats Sinear wordt verschillende malen in de Bijbel genoemd. De locatie ligt iets lastiger. Volgens ingewijden moeten we het zoeken in de streek rondom de stad Babel. Het is de vraag waarom *de verdorvenheid* wordt voorgesteld als vrouw. Dit komt waarschijnlijk omdat het woord *verderfelijkheid* zelf vrouwelijk is. Mogelijk stelt de vrouw een prostitué voor, die in de Bijbel inderdaad als metafoor voor het kwaad gebruikt wordt. Vermoedelijk omdat de groep mensen – waar zij voor staat – menen dat alles voor geld te koop is. Maar deze vrouw in de efa wordt niet voorgesteld als zodanig. De vrouwen met ooievaarsvleugels die de efa met inhoud wegbrengen naar het land van Sinear lijken aan de goede kant van God en het volk te staan. Zacharia 5:9-11 *Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, twee vrouwen kwamen tevoorschijn met de wind onder hun vleugels. Zij hadden vleugels als de vleugels van een ooievaar en zij tilden de efa op tussen de aarde en de hemel. Toen zei ik tegen de Engel Die met mij sprak: Waar brengen zij deze efa heen? Hij zei tegen mij: Naar het land Sinear om voor haar een huis te bouwen. Is het gereed, dan wordt zij daar op haar voetstuk geplaatst.* Het gaat hier zeker niet om de vereenzelviging van een vrouw met het kwaad. De ene vrouw die aan komt vliegen, staat volgens sommigen voor *de barmhartigheid van God* over Zijn volk en de ander met ooievaarsvleugels zou staan voor *de strenge rechtvaardigheid van God* over hun vijanden. In dat

geval staan twee vrouwen staan voor het goede en één voor het kwaad. Sinear/Babel wordt hier gezien als stortplaats voor alle kwaad. Daar hoort de vrouw in de efa thuis. Daar wordt ze op een voetstuk gezet en aanbeden als een god. In het boek Openbaring is ook sprake van een vrouw die staat voor het kwaad en vereenzelvigd wordt met grote kwaad van Babel. Openbaring 17:1-5 *En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij en zei tegen mij: Kom, ik zal u het oordeel over de grote hoer laten zien, die aan vele wateren zit. Met haar hebben de koningen van de aarde hoererij bedreven, en de bewoners van de aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij. En in de geest bracht hij mij weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol van godslasterlijke namen was, met zeven koppen en tien hoorns. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud, edelgesteente en parels, en zij had een gouden drinkbeker in haar hand, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoererij. En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: Geheimenis, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde.*

Twee vrouwen staan voor het goede. Eén voor het kwaad.

Driemaal Babel in zijn verzet tegen God

De torenbouw van Babel

Het land Sinear staat voor Babel. Babel is een naam die voor de Bijbellezer nog meer tot de verbeelding spreekt. In principe staan Sinear en Babel voor dezelfde negatieve houding ten opzichte van de God van de Bijbel. Babel wordt gezien als het centrum van de afgodendienst en van het kwaad. Genesis 11:1-4 *Heel de aarde had één taal en eendere woorden. En het gebeurde, toen zij naar het oosten trokken, dat zij een vlakte in het land Sinear vonden. Daar gingen zij wonen. En zij zeiden allen tegen elkaar: Kom, laten wij kleiblokken maken en die goed bakken! En de kleiblokken dienden hun tot steen en het asfalt diende hun tot leem. En zij zeiden: Kom, laten wij voor ons een stad bouwen, en een toren waarvan de top in de hemel reikt, en laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!* 'De torenbouw van Babel', zo noemen wij deze geschiedenis. God was niet erg gecharmeerd van dit plan. De mensen wilden een eenheid vormen buiten God om. Dat is geen goed idee, want op die manier komt er nooit een oplossing voor de problemen waar de wereld mee kampt. God verwarde de taal. Daardoor kwam de bouw van de toren stil te liggen. De mensen gingen uit elkaar. Babel mag dan gefrustreerd zijn in zijn opzet om alles buiten God om te doen, het zou niet bij die ene keer blijven.

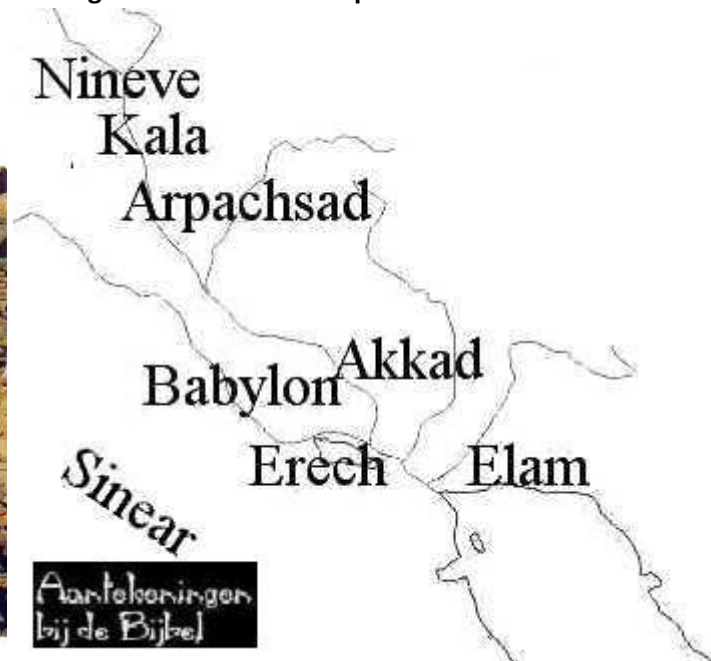
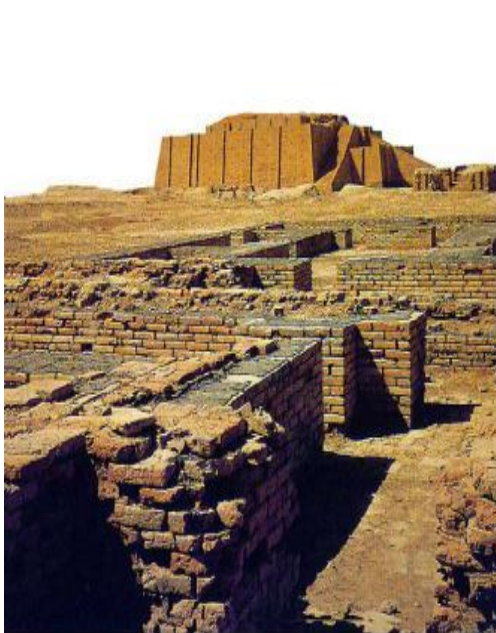
De ballingschap in Babel

In de tijd van de ballingschap van Juda en Jeruzalem en Daniël werden nieuwe pogingen ondernomen om de God van Israël buiten spel te zetten. Daniël 1:1,2 *In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem en belegerde*

het. En de Heere gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, en een deel van de voorwerpen van het huis van God. Hij bracht die naar het land Sinear, naar het huis van zijn god. Hij bracht de voorwerpen naar de schatkamer van zijn god. Het was buitengewoon vernederend voor de God van Israël en de gelovigen dat heilige voorwerpen – uit de tempel in Jeruzalem – in de tempel van Bel de god van Babel werden opgeslagen. Hoewel Daniël aan Nebukadrezar had laten zien dat de God van Israël de HEERE van alle Heren en de Koning van alle koningen was, presteerde zijn zoon Belsazar het om op een feest de gasten te laten drinken uit de heilige bekers die uit de tempel van Jeruzalem waren meegenomen. Daniël 5:3,4 *Toen haalde men de gouden voorwerpen die men uit de tempel, het huis van God, in Jeruzalem had weggehaald, en de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen dronken eruit. Zij dronken wijn en prezen hun goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.* Dat was dan meteen het einde van zijn koningschap. Het geeft wel aan dat men niet kon nalaten om de God van Israël te laten voelen wie de macht had en wie niet. Nou ja goed, koning Belsazar dus niet.

Babel

Sinear gelokaliseerd in Mesopotamië

Babel in de eindtijd

Dat geldt ook voor *de eindtijd*. In het boek Openbaring staat Babel, de grote stad symbool voor alles en iedereen die zich tegen God verzet. *Babel* wordt trouwens afgewisseld met *de grote hoer*, een liederlijke vrouw die symbool staat voor geld en begeerte. Openbaring 17:1-5 *En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, kwam en sprak met mij en zei tegen mij: Kom, ik zal u het oordeel over de grote hoer laten zien, die aan vele wateren zit. Met haar hebben de koningen van de aarde hoerij bedreven, en de bewoners van de aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoerij. En in de geest bracht hij mij weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol van godslasterlijke namen was, met zeven koppen en tien hoorns. En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en getooid met goud, edelgesteente en parels, en zij had een gouden drinkbeker in haar hand, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoerij. En op haar voorhoofd stond een naam geschreven: Geheimenis, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde.* Babel is niet alleen een liefhebber van het kwaad, maar ook een hater van het goede. Misschien is wat van *de hoer van Babel* gezegd wordt op het laatst, nog wel het meest erg. Openbaring 17:6 *En ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de heiligen, en van het bloed van de getuigen van Jezus. En ik was bovenmate verwonderd toen ik haar zag. Als je goed oplet zie je dat deze vrouw een bron is van zonde. In die zin is de metafoor hoer wel heel goed*

gekozen. Zij verspreidt het kwaad. Ze trekt het aan. Ze werkt er aan mee. Het beeld waaronder dit gebracht wordt is dat van de wijn; de wijn van haar ontucht. Op zich ook een passende metafoor omdat wijn – zoals elke sterke drank – de drempel naar de zonde verlaagt. Deze dame is een soort van infectiehaard voor de zonde. Wie met haar optrekt omhelst het kwaad en krijgt een groeiende hekel aan het goede. Ook in het boek Openbaring lijken Babel en de hoer op één plaats verzameld te zijn waar ze ook definitief vernietigd worden. Openbaring 18:4-8 *En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God herinnerde Zich haar ongerechtigheden. Vergeld haar zoals zij ook u vergolden heeft, en vergeld haar dubbel naar haar werken. Schenk in de drinkbeker waarin zij voor anderen ingeschonken heeft, voor haar het dubbele in. Overeenkomstig de maat waarin zij zichzelf heeft verheerlijkt en losbandig heeft geleefd, geef haar naar die maat pijniging en rouw. Want in haar hart zegt zij: Ik zit als een koningin en ben geen weduwe en ik zal zeker geen rouw zien. Daarom zullen op één dag haar plagen komen: dood, rouw en honger, en met vuur zal zij verbrand worden, want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt.*

En zij riepen toen zij de rook van haar verbranding zagen: Welke stad was aan deze grote stad gelijk?

